

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

Capvt VIII. Continet Modum confitendi Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

cam obligare, aut cōtra salutem corporalem, aut spiritualement alicuius, ad quā charitas ipsa obligat.

Quomodo differūt Sigillum Secreti cōmissi, & Sigillum Confessionis.

*Quæstio
XXX.*

Respōsio:

HOC interest inter Sigillum Secreti commissi, & Sigillū Confessionis; quia hoc in nullo casu potest reuelari, saltem formaliter, dicendo per Confessionem hoc vel illud scio, nisi habita expressa licentia confitentis: Secretum verò nudum cōmissum, saepe potest reuelari ob causam cogentē, sine licentia committentis.

CAPVT VIII.

De Modo confitendi DEO.

VM interiorem peccatorum Confessionem, quæ soli DEO fit, vtilem, et necessariā esse poenitenti, tū etiam piis omnibus, olim plurimum curæ fuisse, circa initium capituli secundi, per quæstiones plures clarissimè probatum sit; placet in gratiam eorū, qui coram
O 3 DEO

Caput VIII. De Modo

Psalm. 31. DEO peccata sua ex animo agnoscere, sua-
que opera mala cum ingenti cordis dolore
damnare, & exemplo Dauidis dicētis: Con-
fiteor aduersum me iniustitiam meam Do-
mino, & tu remisisti impietatē peccati mei,
misericordiam DEI querere cupiūt, aliquot
formulas vnam aut alteram, ad quarū præ-
scriptum, pœnitens DEO confiteri possit,
hisce subiicere.

PRIMA FORMVLA Confitendi DEO.

*In qua pœnitens, qui se mole peccatorū
nimis pressum sentit, multitudinem, et
grauitatem suorum peccatorum de-
plorat, Deiq; misericordiam
flagitat.*

HEV mihi inſœlix anima, in tantis pec-
catis, in tantis periculis criminum, in
tā multis iniquitatibus, quid primū plo-
rē? quid primū plangā? quos luctus prius,
quas lachrymas fundam? Non ſufficit refer-
re memoria tantorum criminum gesta. Pec-
cata quoq; mea mihi ſenſum doloris tulerūt.
Obriguit animus, nullo mœrore compun-
gitur. Anima mea in ſtuporem conuerſa eſt.
Inſenſata facta eſt anima mea.

O la-

O lachrymæ, quò vos seduxistis? Vbi estis fontes lachrymarum? Vbi es mceroris vnda? vbi estis lamenta? Redite, obsecro, lachryme. Mouemini in me fontes lachrymarũ, aspergite me fletibus, fluite super faciem meam, humectate maxillas meas, genas irrigate. date mihi planctum amarum. Cæteris omnibus ego grauius corruui, inter omnes deterris cecidi, omnium impiorum pœnas scelere meo vici. Tartarea tormenta vix malis meis sufficiunt. Non est peccatum super peccatum meum, nõ est iniquitas super iniquitatem meam. Nequiorẽ me cunctis iudico. Comparatione mei nullus iniquus est. Iustẽ pœnas debite infœlicitatis exoluo, iustẽ tantis suppliciis crucior. Ex meo peccato mala mihi omnia aduenerunt.

DEVS ista in me infligit iusto iudicio, re- penditur factis meis congrua merces, minus tamen retribuitur mihi, quàm ipse deliqui. Leuius torqueor, quàm mea meruerunt peccata, leuior est peccato meo pœna damnationis, grauius est, quod commisi, leuius est, quod tolero. Grauior est culpa, quàm feci, minor vindicta, quàm perfero. Penso malũ quod gessi, non est tantum quod patior. Leuior est pœna mea pondere peccatorũ meorum.

Aliud est prorsus, aliud quod ampliùs me affigit, quod me magis contristat, quod me magis perturbat, quod me magis terrificat,

Caput VIII. De Modo

cui simile malum nullum est, incomparabilis est poena, quæ omnibus poenis antefertur, quæ antecellit cuncta tormenta, quæ exuperat omnia mala. Metuo diem Iudicij; Metuo diem tenebrarum, diem amarum, diem durum. Perpendo quidem malum, quod tolero; sed amplius quod restat formido. Lugeo quæ in hac vita iam patior, sed metuo post hanc ne grauiorem patiar sententiam. Iam tolero poenarum tormenta, & gehennâ formido ex culpa. Iam præsens poena me laniat, sed futura magis conturbat. Grauiasunt, quæ sustineo, grauiora in perpetuum timeo. De præsentibus quidem poenis doleo; sed de futuris amplius ingemisco.

Succurre mihi DEVS meus, antequàm me tartara rapiant, antequàm flamma comburat, antequàm tenebræ me inuoluant. Subueni, priusquàm ad tormenta properem, priusquàm gehennæ ignibus deuorer, priusquàm sine termino crucier: Reus enim Iudicij tuiterreor conscientia peccati.

Iram tuam formido immanitate sceleris, examen tuum trepidus conscientia metuo. Si enim iustus vix saluabitur, ego impius vbi ero? Quid faciam, dum venerit tremèdi formido Iudicij? Cùm examen Iudicij venerit, quid respondeam? Quid dicturus, cùm ante tribunal Christi fuero presentatus? Væ diei, in quo peccaui; væ diei, quando transgressus sum. Vtinam nō illuxisset mihi, vtinâ super me

me nō apparuisset. O dies detestanda, o dies abominanda, o dies penitus nec dicēda, quæ me in hoc sæculo protulit, quæ mihi claustra partus aperuit, quæ ortus mei ostia reserauit.

Dies illa à luce in tenebras permutetur, dēsa illam caligo obscuret; æterna illam cæcitas obruat: Amittat temporis statū, omni memoria extinguatur, nullis digna sæculis memoretur. Melius mihi fuerat non esse ortum, melius non fuisse genitum, melius non fuisse in sæculo procreatum, quàm æternos perpeti cruciatus.

Flete me cœlum & terra, & luge me omnis creatura, plorate me omnia elementa. Ingemiscite super me vniuersum animantium genus, & quo potestis vitæ sensu super me lamentum fundite: Peccaui enim crudeliter, cecidi grauiter, corruui miserabiliter. Nullum inuenitur peccatum, cuius sordibus non sim coinquinatus, nullus est morbus vitiorum, à quo non contraxi contagium, nulla sordium sententia extitit, quæ in me miserum non confluxit. Probrosus, sceleratus, flagitiis cunctis obrutus, impudicitiam fœditatis innumerabiliter frequentaui.

Vt benè viuerē, vltro promisi, quod pollicitus sum, nunquā seruaui. Semper ad peccatū meū redij, semper delicta mea iteravi, nunquā prauos mores mutaui, nunquā à malis factis recessi. Plurimos prauis moribus in iniquitatē

Caput VIII. De Modo

conuerti. Scelere meo multæ animæ perierunt, exemplis vitæ meæ multi subuersi sunt. Ego multis causâ malorum fui, per me bonum multorum propositum impeditum est.

Orate pro me Dominum, Viri sancti; Obsecrate pro me plebs omnis sanctorum, si forte miseretur mihi DEVS, si forte recipiat me, si forte deleat peccatum meum, si forte misericordiam præstet mihi.

Iratuſ est enim super me nimis, complet furorem suum in me, effudit iram indignationis suæ super me, propter multitudinem iniquitatis meæ, quia creuerunt auersiones, quia multiplicatæ sunt præuaticiones.

Væ mihi, quia consumptus sum, vè mihi, quia defecit anima mea afflicta mœrore, contristata luctu, extenuata gemitu. Quis miseretur tui anima? quis consolabitur te? quis dabit lametum pro te? Magna est, sicut mare, contritio tua, afflictio tua sicut pelagus, dolor tuus quasi fluctus tumens. Quæ tempestas nõ ingruit super te? quæ miseriarum procellæ non acciderunt tibi? Plena es tempestatibus anima, omnes moles molestarum, & omnes turbulentissime tempestates super caput tuum irruerunt.

Vbi es, o custos hominum? Cur spreuisti me? cur auertisti faciem tuam à me? Vbi es animarum redemptor? Vt quid longè factus es à me, cõsolator animæ meæ. Reuertere iam

DEVS

Confitendi DEO. 151

DEVS meus, non mei obliuiscaris in finem, non me in perpetuū deseras, non me ad perdendum in potestate Dæmonū derelinquas. Licet offensus sis grauiter; tu tamen clemēs, pius, & multæ miserationis nullū relinquis, nullam recusas animam, sed vltro ferens clementiā, peccantes expectas, vt redeāt. Quanti scelerati, quanti luxuriis dediti, cōcupiscētiis inquinati, bonitate tua ad indulgentiam peruenerunt?

Ostende & mihi clementiam tuam, pateat mihi venia, pateat indulgentia, non abneges vni, quod plurimis contulisti. Scelera mea non defendo, peccata mea nō iacto. Displicet mihi quod feci, displicet quod peccauī; errorem confiteor, culpam cognosco, vocem Confessionis aperio.

Suscipe, quæso, vocem confitentis, attende vocem precantis, audi vocem peccatoris clamantis: Peccauī, DEVS miserere mei, peccauī, DEVS propitiare mihi, parce malis meis, ignosce peccatis meis, indulge sceleribus meis, dele culpas meas gratia tua. Si enim iniquitates recordaberis, quis sustineat? Ad examen tuum nec iustitia iusti securā est. Quis enim iustus, qui se dicere audeat sine peccato esse? Quis præsumet corā te aliquid de iustitia? Nullus enim est mundus in conspectu tuo. Ecce inter Sanctos nemo est immaculatus; ecce, qui seruiūt ei, sunt instabiles; & in angelis reperta est prauitas.

172 *Caput VIII. De Modo*

Stellæ non sunt mundæ coram te, cœli non sunt mundi in conspectu tuo, quanto magis ego abominabilis, & putredo, & fœmus hominis, vermis & nō homo? Qui hausi quasi gurges peccatū, & hibi, quasi aquas, iniquitatem. Qui commoror, & qui habito in domo lutea, qui terrenū habeo fundamentum.

Memento Domine, quæ sit mea substantia, memento quia terra sum, memento quia cinis & puluis sum. Operi manuum tuarum porrige dexteram, consule infirmæ materiæ, succurre carnali fragilitati, infirmæ conditioni pateat regressus salutis, pateant aures tuæ misericordiæ indignis supplicatiōibus meis. Sana Domine vulnera mea, solue, priusquā moriar, meorum vincula peccatorum.

A M E N.

ALIA FORMULA
Generaliter Confitendi
DEO.

OPATER omnipotens, pie & misericors, ego miser & vilis peccator, cū tanta humilitate, quāta mihi possibile est; Et cum plena, erga immensam bonitatē tuam, fiducia, pedibus tuis prouolutus; confiteor tibi omnia magna & graua peccata mea, quibus in hanc vsq; horam te benignissimū Patrem offendi. Quodque non timui execranda illa perpetrare scelera, quæ dilectus vnicus tuus,
tam

tam cruciabiliter diluit, & tanta cum amaritudine expiauit.

Confiteor etiam tibi (clementissime Pater) multam & magnam ingratitude meam, quod ad hanc usque horam supra modum ingratus fui, & tibi & Filio tuo, pro omni amore benignitate & fidelitate, quæ mihi exhibuisti. Quod tot iam annis in mea mihi malitia & peccatis tam longanimitè pepercisti, omnemque iniuriam & contemptum tibi à me per inobedientiam & malevolentiam meam irrogata, benignè tolerasti, nec non tanta cum benignitate me expectasti ad pœnitentiam, quo posses quandoque obtinere cor meum ad extruendum in eo habitaculum tibi, & infundendum illi amorem tui.

Ah quoties, ô Domine DEVS meus, pulsasti ad ostium cordis mei per inspirationem tuam, beneficiis blanditus es, consolatione allexisti, afflictionibus compunxisti? Et tamen repulsam passus es, & semper dorsum tibi verti; quod ipsum tamen benignè sustinuisti. O quam iustè in abyssum me Inferni detrudere poteras, & clementer mihi pepercisti. Mirum certè est, ô Pater dulcissime, si non dirumpatur præ contritionis vehementia cor meum, dum ista recogito. Mirum est, non esse vltas creaturas tuas, omniaque simul elementa iniuriam & contemptum, quæ tibi per multiplices irrogavi iniquitates meas.

Caput VIII. De Modo

Sed nunc, fidelissime Pater, miserere obsecro mei, & conuertere ad me miserum ac desolatum peccatorem oculis Diuinæ gratiæ & clementiæ tuæ. Aperi mihi viscera benignitatis tuæ; meque in gratiam recipiens, ignosce quòd tam diu distuli ad te conuerti. Pande mihi paternum pectus tuum, & infunde mihi nutrimentum & corroboracionem gratiæ tuæ. Quæso Domine DEVS, operare nunc velociter in me id, cuius gratia mihi hucusque pepercisti, & ad quod ab æterno me præordinasti. Nam et si super numerum sunt peccata mea, etiam misericordiæ tuæ non est numerus.

Memento, pie Domine, Consolatorij verbi illius, quod locutus es per Prophetam quendam tuum, dicens: Tu verò fornicata es cum amatoribus multis, tamen reuertere ad me, & ego te suscipiam. Nimirum Pater ineffabilis misericordiæ, multum in hoc verbo dulcissimo confido, totoque me corde ad te conuerto, ac si nemini præterquam mihi soli istud dixeris, meque per ipsum vocare volueris. Ego namque immunda hæc & infidelis anima sum, filius hic prodigus & inutilis, qui infeliciter me à te Patre luminum, à quo cuncta bona promanant, abalienaui, ac velut ovis errans procul à te aberrauì, perditis atque destructis omnibus illis largissimis donis tuis, qua

Confitendi DEO. 153

quæ tam profusa mihi concesseras libera-
litate.

Reliqui te fontem aquæ viuæ, & fodi mi-
hi cisternas, consolationes externas quæ-
rendo, quæ tamen continere non valent
aquas, cum omnis temporalis caducaque
delectatio velut fumus celerrimè euanescat.
Reliqui etiam te panem vitæ, & filiquas
porcorum edi, sequendo appetitus sensum,
& insensatis indulgendo affectibus. Deser-
ui te summum, perfectissimum, perenneq;
bonum, & ad terrena labentia defluxi. Ideo-
que verè nudus, pauper, miser, & immun-
dus effectus sum, & vt iumentum in sterco-
ribus & sordibus meis computrui. Sed oro
te Pater, ne memineris contemptus & iniu-
riæ, quæ à me accepisti.

TERTIA FORMVLA

Confitendi DEO.

MISERATOR & misericors, magne
& terribilis **DEVS**: Tibi confiteor de-
licta mea, tibi patefacio vulnera mea, tu pro-
pter ineffabilem bonitatē tuam confer mihi
misero medicinā. Tu enī mirissime dignatus
es dicere: Nolo mortē peccatoris, sed vt con-
uertatur & viuat: Confiteor quia iniqua est
& puerfa in conspectu tuo vita mea, lapsa est
in lacum

371 *Caput VIII. De Modo*

In lacum miseriae vita mea, extincta est in iniquitatibus anima mea. Libido, delictatio praua, opera nepharia, ira, superbia, impatientia, malitia, inuidia, gula, ebrietas, furtum, rapina, mendacium, periurium, scurrilitas, stultiloquium, murmuratio, detractio, ignorantia, infidelitas, diffidentia, mandatorum DEI negligentia, cui lues & pestis, occiderunt animam meam. Pollutum est cor meum & labia mea. Visus, auditus, gustus, odoratus, & tactus, eneruauerunt in peccatis animam meam; & prauis cogitationibus actionibusq; perditus sum. *Quaeso Domine DEVS, cuius miseratio non habet finem, attrahe me ad te, sicut attraxisti mulierem peccatricem. Sicut donasti illi ne cessaret osculari pedes tuos, rigare lacrymis & extergere capillis. Sic mihi clementer concedere dignare, vt secundum magnitudinem iniquitatum mearum sit magna dilectio tua in me, vt propter immentam pietatem tuam omnia dimittas peccata. Largire mihi de praeteritis nullis veniam, de praesentibus effugium, de futuris cautelam. Fac me, priusquam moriar, de omnibus & singulis peccatis meis confiteri, eaque Vicario tuo Sacerdoti integre confiteri, vt ministerio ipsius absolutus, remissionem peccatorum meorum plenissime consequar, & saluus fiam, Amen.*

QVAR-

QUARTA FORMVLA
Confitendi DEO.

DEVS inestimabilis & æternæ misericordiae. DEVS pietatis immensæ. DEVS Conditor & reparator humani generis, qui confitentium tibi corda purificas; qui accusantes se ante conspectum Diuinæ clementiæ tuæ ab omni vinculo iniquitatis absoluis, virtutem tuam & bonitatis tuæ abyssum totis exoro gemitibus, vt secundum multitudinem miserationum tuarum, de omnibus peccatis meis, quibus me accusat mea rea conscientia puram mihi coram te concedas agere Confessionem. Veramque de his omnibus tribuas pœnitentiam quæcunque peccavi in cogitationibus pessimis, in cogitationibus prauis, in consensu malo, in consilio iniquo, in concupiscentia mala, in delectatione immunda, in verbis malis & odiosis, in factis malitiosis, in visu, auditu, gustu, olfactu & tactu. Ego quippe in omnibus etiam membris meis me rerum intelligo supra mensuram; quia sicut astra cœli, atque arena maris, ita innumerabilia mea cognosco delicta. Sed tibi, DOMINE, omnium occultorum cognitori, qui dixisti, pœnitentiam te malle peccatorum, quàm mortem, omnia cordis mei reuelo arcana, accusans nequitas, & peccata mea multa nimis & magna valde, quæ gessi coram tremendæ

mendæ

Caput VIII. De Modo

mendæ Maieſtatis tuæ oculis, in omni vita mea miſera, præcipuè hæc.

Hic nominatim exprime peccata, quæ conſcientiam tuam grauant.

Et nunc DEVS piſſime respice in me & miſerere mei, fontemq; lachrymarum mihi & remiſſionem omnium peccatorum gratuita tua miſeratione tribue, intima id cordis Cõfeſſione ac affectione poſcenti. Renoua & innoua in me, piſſime Pater, quicquid dicto, factõ, cogitatu, propria malitia, diabolicæ fraude viciatum eſt. Et vnitati Ecclēſiæ ſociando membro tuæ me redemptionis annecte, & non habentem fiduciam niſi in tua miſericordia, ad Sacramentum beatæ reconciliationis admitte. Amen.

QVINTA FORMVLA Confitendi DEO.

CONDitor coeli & terræ, Rex Regum & Dominus Dominantium, qui me denihilo feciſti ad imaginem & ſimilitudinem tuam, & me proprio ſanguine tuo redemiſti, quem ego peccator non ſum dignus nominare, nec inuocare, nec corde cogitare. Te ſuppliciter deprecor, & humiliter exoro, vt clementer respicias me ſeruum tuum nequam. Et miſerere mei, qui miſertus fuiſti mulieris Chananeæ, qui perperciſti Pub-
licano

licano & Latroni in cruce pendenti. Tibi cōfiteor Pater piissime peccata mea, quæ si volo abscondere, non possum tibi Domine. Parce mihi Christe, quia ego pauper multum te offendi in superbia, auaritia, gula, luxuria, in vana gloria, in odio, in acedia, in adulteriis, in furto, in mendatio, in blasphemia, in ioco, in risu, in verbis otiosis, in auditu, in gustu, in tactu, cogitando, loquendo, operando, & in omnibus modis, in quibus ego fragilis homo & peccator, peccare potui; mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa.

Hic nominatim exprime peccata, quæ conscientiam tuam grauant.

Ideo deprecor tuam clementiam, quæ de cælo pro salute mea descendit, qui Dauid à peccati lapsu erexisti: Parce mihi Domine, parce mihi Christe, qui Petro te neganti pepercisti. Tu es Creator meus & Redemptor meus, Dominus meus & DEVS meus. Tu es spes mea & fiducia mea, gubernatio mea, & auxiliatio mea, consolatio mea & fortitudo mea, defensio mea & liberatio mea, vita mea, salus mea, & resurrectio mea, lumen meum & desiderium meum, adiutoriū meū & patrociniū meū. Te deprecor & rogo, adiuua me & saluus ero. Guberna me & defende me, conforta me & consolare me, confirma me & lætifica me, illumina me, & viuifica

Capitulum VIII. De Modo

viuifica me. Suscita me mortuum, quia factura & opus tuum sum, Domine ne me despicias. Famulus & seruus tuus sum, quamuis malus, quamuis indignus peccator, sed qualiscunque sim, siue bonus, siue malus, semper tuus sum. Ad quem ergo fugiam, nisi ad te vadam? Si tu me eicis, quis me recipiet? Si tu me despicias, quis me aspiciet? Recognosce me indignum ad te refugientem, quamuis sim vilis & immundus; quia si vilis & immundus sum, potes me mundare: si cæcus sum, potes me illuminare: si infirmus sum, potes me sanare; si mortuus & sepultus sum, potes me resuscitare; quia maior est pietas tua, quam impietas mea. Plus potes dimittere, quam ego committere, & plus parcere, quam ego peccator peccare. Non ergo respicias Domine, neque attendas multitudinem iniquitatum mearum, sed secundum multitudinem miserationum tuarum, miserere mei, & propitius esto mihi miserrimo peccatori. Dic animæ meæ, salus tua ego sum. Qui dixisti: Nolo mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat. Conuerte me Domine ad te, & noli irasci contra me. Deprecor te clementissime Pater, & propter misericordiam tuam supplico & exoro, vt perducas me ad bonum finem, & ad veram penitentiam, puram Confessionem & dignam satisfactionem omnium peccatorum meorum. Amen.

SEXTA

SEXTA FORMULA
confitendi DEO.

Qua poenitens cor suum effundit, peccata & ingratitude suam coram Deo plangens, & sui reconciliationem atq; purgationem flagitans.

OMnipotens aeternae DEVS, tui soli omnis debetur honor, gloria, & gratiarum actio, en ego infelix, indignus ac perfidus ille peccator, hactenus tibi rebellis & ingratus, venio ad te Creatorem meum, DEVM meum, Redemptorem meum, misericordem Iudicem, & Salvatorem meum, accusans meipsum, & tibi confitens omnes abominaciones, scelera & peccata mea, quibus nomen sanctum tuum blasphemavi, praecpta tua transgressus sum, voluntatem tua contempsi, dona & opera tua in me destruxi, animam & corpus meum pollui, vires, quibus tibi servire debueram, peccando enervavi, & ad serviendum tibi me inutilem & infirmum feci, gratias ac munera tua in contumeliam tuam verti: Ad charitatem denique & misericordiam, ac beneficia tua, quibus vias meas conclusisti, hucusque frigidus, atque lapideus perseveravi. Quid a mansuetissime, quod instinctus tuos tam se-
pè con

Caput VIII. De Modo

pè contempfi, longanimitatem tuam spreui? Et non solum hanc meam, sed alias quoque innumeras animas, quas tu sanguine tuo precioso mercatus es, pro quibus etiam redimendis tu incarnari, pati, crucifigi, ac mori dignatus es, ego tibi iterum abstraxi, seduxi, fedaui, & hosti tuo Diabolo animicida in mortem tradidi.

O misericordissime, atque mitissime Domine DEVS meus, in huiusmodi prauitate heu nimis diu obstinatus mansi, abutens benignitate tua & omnibus donis tuis, negligens bene agendi occasiones, omnibusque modis tibi & bonis hominibus rebellis. Heu piissime Iesu, quod modò etiam, cum in honorem & beneplacitum tuum me totum tibi offerre deberem, maneo totus ingratus, veteribus peccatis meis noua cumulans, in seruitio tuo tepidus, negligens & indeuotus, & à te auersus ad creaturas. Indignum est igitur, vt oculos meos ad coelum leuem, qui etiam omnibus creaturis, atque adeò vita ipsa, & aura, qua soneor, prorsus indignus sum. Veruntamen quo fugiam à facie tua Domine DEVS meus? Vbi abscondam me ab irà tua? Quis reconciliabit me tibi? Nunquid non Pater meus es tu? Cuius miserationes nunquam continere se possunt, cuius pietas non potest concludi? Ego verò, licet filij nomine indignum me fecerim, agnosco tamen non alium Patrem, præter te,
Domine,

Domine. Quapropter ad pedes misericordiarum tuarum curro: Ibi prostratus ad omnipotentiam, sapientiam, bonitatem tuam, & per infinitam misericordiam tuam (quæ est miserationum abyssus) obsecro te, ignosce, purifica, & libera me à peccatis meis omnibus, per merita vitæ & passionis tuæ. Recipe me in gratiam tuam, qua me teneas, confirmes, dirigas, atque possideas ad gloriam tuam, & secundum æternum beneplacitum tuum.

Vt autem exaudiri merear celerius, ô dulcis Iesu Fili DEI viui, qui te aduocatum & mediatorem inter nos miseros & Patrem tuum constituisti, obsecro te per charitatem illam, quæ te de cælis traxit in vterum Virginis, & de vtero Virginis per passionem ad ignominiam crucis, perque singulas guttas tui sanguinis pro me effusi, vt sanctissimæ vitæ ac passionis tuæ meritis, atque virtutibus me dones, & gratiæ tuæ intra me iuge habitaculum facias.

Si ad Eucharistiã statueris sumendam accedere, hæc adde.

Dignumque me facias ad recipiendum dilectionis tuæ pignus viuificum, corpus videlicet tuum in Sacramento dignissimum, ad gloriam tuam, & ad animæ meæ cunctarumque animarum salutem & profectum, vt tibi

Caput VIII. De Modo

vt tibi coniunctus, suauissime Iesu, mundo moriar totus, tibi verò soli deinceps viam, & castissimo, feruentissimoque amore inseparabiliter inhaream. Amen.

SEPTIMA FORMVLA
Confitendi DEO.

*Qua poenitens coram DEO cor suum
generaliter pro peccatis remittendis ef-
fundit, excitans & humilians Spi-
ritum vehementer ad com-
punctionem.*

OMnipotens, æterne, benignissime, misericordissimeque Domine Iesu Christe, Creator & Redemptor animæ meæ: Ecce ego sum ille nequissimus, impiissimus & vilissimus peccator, totus abominabilis atque contemptibilis, totus nefandus atque miserimus, omni bruto vilior ac deterior effectus, qui tam enormiter, tam frequenter, tam audacter, tam impudenter tuam infinitam Maiestatem atque præsentiam violauit, tuam sanctitatem offendi, tuam bonitatem, charitatem, pietatem, & longanimitatem contempsi, tua præcepta transgressus sum, tua consilia spreui, tuis donis abusus sum, tuis beneficiis ingratus sum, tuum dulcissimum iugum abiecti, à te

DEO

DEO meo, DEO totius salutis meae cor meum auerti & recessi, & in seruitutē Diaboli pro vili & momentanea delectatione me captiuum tradidi, membra mea, sensus meos, vires animae meae, tempus & alia dona, quae mihi dedisti, quibus si te honorāsem, aeternam mihi foelicitatem concessisses, inimico tuo seruiens, ad contumeliam tuam turpiter expendi, & miserabiliter sum abusus, aded vt etiam tibi iam ad seruiendum, deficientibus viribus, dominantibus vitiis, dilapso tempore, inutilis factus sum.

O Saluator piissime, tu scis quot mala commisi, quot bona omisi, quod propterea etiam in multa mala peccando incidi.

Quisquis hoc exercitio usus fuerit, grauiora sua peccata hic in genere ad memoriam reuocare poterit, pro excitanda deuotione, & cordis conpunctione.

Insuper non suffecerunt mihi infelicissimo peccatori propria peccata, sed praeter ea, & aliena multa accumulauit. Heu mi Domine quot homines seduxi, quot meo peruerso viuendi genere scandalizauit, quoties malum consuluit, occasionemque peccandi aliis innocentibus dedi, adiuui & induxi in immania flagitia & peccata? Heu quomodo nomen tuum ybique per me blasphematum

O est!

Caput VIII. De Modo

est? Heu me, quot animas, tuis vehementissimis doloribus & angustiis amarissimæ passionis redemptas, precioso tuo sanguine & morte innocentissima viuificatas, ego conculcaui, interemi, ac iugulaui? Propter hæc indignum planè me iudico, vt oculos ad te leuem, gratiamque tuam mihi impertias.

Hic tunde pectus tuum cum Publicano, & dic ex intimo cordis affectu: Domine propitius esto mihi peccatori. Et quicquid magis tibi possit tuiusmodi parere contemptum & deuotionem, ac humilitatem.

O DEVS Iudex æternæ gloriæ ac metuende, verè ego sum pessimus ille latro, qui toties peccando, & alios scandalizando propriam animam, aliorumq; animas, tam pulchras, tam nobiles à te conditas, ad tuam imaginem factas, tanta charitate redemptas fœdauisti, & eas tibi Creatori ac Saluatori earum abstuli, occidi, & Dæmonibus tradidi. Sicq; passionis & sanguinis tui fructum, quantum in me fuit, euacuauisti. Heu me miserum clementissime Pater, qui tanta mala feci, factus adeò turpis, odibilis & facinorosus. Domine DEVS confundor & erubescor leuare faciem meam ad te, quoniam iniquitates meæ multiplicatæ sunt, supergressæq; sunt

caput

caput meum, & sicut onus graue, grauatae sunt super me. Delicta mea creuerunt vsque ad caelum, & multiplicata sunt sicut arena, quae est in littore maris. Ultra omnes peccatores ego miser & miserabilis te offendi, factus quasi spuma totius iniquitatis, & omnium peccatorum peripsa. Heu inter peccatores primus mihi debetur locus, adeo ut alij peccatores mihi comparati etiam iusti videantur: Quippe, cui tot dona, tot adiutoria, tot beneficia largitus es, & plura dare paratus fuisti, quibus a peccatis me continere, vel resurgere potuissem. Et tamen his omnibus neglectis, sprete benignitate tua, qua me tam longanimiter ad poenitentiam expectasti, excitasti, prouocasti & tandem misericorditer attraxisti, post tam multa & enormia peccata, post tantam offensam, cum pro reconciliatione & consecutione gratiae tuae indefinenter cogitare & laborare debuissem, totumque me in holocaustum tibi offerre, totus ingratus cor meum auerti a te, & quotidie, imo & quasi continuè negligentis meis & defectibus offendo te. In seruitio namque tuo totus sum negligens, tepidus, indeuotus, mente dispersus, a te sum auersus, cum creaturis fornicor. Quid ultra dicam? Non habeo ut unum pro mille respondeam. Scio me grauiter nimis deliquisse, & iram tuam iuste meruisse. Verum tu clementissimus es, idcirco quae-
sone in furore tuo arguas me, neque in ira

Caput VIII. De Modo

tua corripias me ; sed potius miserere mei secundum magnam misericordiam tuam , & secundum infinitam multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. Non reserves mihi peccata mea , benignissime Pater , in diem vindictæ , in diem mortis meæ , neque in ira iustitiæ tuæ me castiges , sed ut in præsentî vita veniam percipere merear , nunc potius in carcere præsentis vitæ , in curia misericordiæ tuæ , & liberationis , me ure & seca , ut in æternum parcas , saltem ut post hanc vitam à vindicta tua sis securus. Memor , quæso , sis fragilitatis , & vilitatis vanitatisque meæ D E V S , & sustentas animam meam manu tua , quia ne minima quidem sufferre possẽm , tua destitutus virtute. Iterum rogo te , clementissime Domine , & per omnes miserationes tuas obsecro , non finas animam meã de corpore meo exire , nisi prius plenè tibi reconciliatã , plenariè purgatã , perfectè mundatam , tua charitate , proximi dilectione , cæterisque virtutibus perfectè ornatam , & ab omni pœnarum formidine , ab omni inferni & purgatorij terrore prorsus liberam & securam , totamque tibi inseparabiliter adherentẽ , & iugiter sine fine tecũ feliciter mansuram. Sed unde mihi hoc ? Unde tanto peccatori , tam ingrato tantum beneficium , tantum donũ ? Quomodo audeo hoc perere ? De tua pietate id præsumo dulcissime Domine Deus meus ,
miseri-

miſericordia mea, cui perinde eſt à multis, vt à paucis ſaluare, cùm tota ſalus noſtra non ex operibus noſtris, ſed tua gratia præcipuè pendeat. Tu pro me ſatisfeciſti. Tu, vt mihi ſatisfactio tua ſubueniat, meruiſti. Ego mendicus & pauper, nihil habeo quo hoc merear. Nihil habeo quod offerā tibi niſi peccatricem animam, & hoc miſerrimum corpus, quæ à te recepi, quæ tu benè feciſti, ſed ego deſtruxi. Hæc tibi Domine mi offero in beneplacitum voluntatis tuæ; fac mecum ſicut tibi placuerit; rege me, tene me, & poſſide, ſicuti volueris. Age mecum pro ut tuam decet gloriam & voluntatem, caſtigando vel conſolando me. Hoc ſolum mi Domine precor, vt in omni aduerſitate, in omni dolore, in omni tentatione, vel conſolatione cor meum perpetua charitate ſit tibi conuinctum, tuæ voluntati inſeparabiliter vnitum, vt omnia de manu tua humiliter accipiam, in omni euentu tibi ſemper gratias agam, & nihil extra tuam voluntatem cupiam, vt ſemper & omnem tribulationem ſuperet hilaris patientia, & omnem proſperitatem excedat deuota humilitas.

In remiſſionem autem & ablutionem peccatorum meorum in remedium omniū defectuum & negligentiarum mearum, in gratiarum actionem & memoriam beneficiorum tuorum, offero tibi dulciſſime Ieſu cor tuum, benedictam incarnationem

O 3 tuam,

Capit VIII. De Modo

tuam, innocentissimam conuersationem, sanctissimam vitam, amarissimam passionem, ac mortem tuam, & omnia, quæ pro salute mea assumpsisti, egisti, & passus es. Sed & omnia merita omnium Sanctorum tuorum, sanctæque Ecclesiæ tuæ. Obscraans te per hæc omnia, & per immensam charitatem tuam, per infinitam misericordiam tuam, per charissimam Genitricem tuam dulcissimam & benignissimam Virginem Mariam, per omnia Sanctorum & deuotorum preces & merita, ignosce mihi sceleratissimo & vilissimo peccatori, quicquid vnquam malè egi contra te, & gratiam tuâ piissimam mihi infunde, per quam de cætero me custodias ab omni peccato, liberes & præserues ab omnibus, quæ tibi in me displicere possunt; vt ita tibi seruiam, ita tibi placeam, ac talis semper in oculis tuis inueniar, qualem me velles iuxta vltimum & summum beneplacitum tuum. Amen.

**OCTAVA FORMVLA
Confitendi DEO.**

*Quâ uti potest pœnitens, antequàm ad
peccatorum Confessionem Sa-
cerdoti faciendam ac-
cedat.*

Summe

SVMME DEVS, ac misericordiarum Pater, cum multa sint, quæ me vehementer discruciant, tum hoc certè potissimum, quòd cum tot ac tam magnis sceleribus vndique sim pollutus, atque coopertus, eorum tamen vix vllam partem agnosco aut sentio, sed ita totus in malis meis hebes sum, sic in flagitiis, inquã, meis dormito, perinde ac si de mea iam salute, deq; tua benevolentia planè securus essem. Cui quidè nequitiae meae tam profligatae, quòdnã adhiberi potest à me remediũ aliud, quàm vt te inspectante lugeam, ac gemam, & hinc quidem gratiae tuae splendorem ac lucem qua tenebrarum mearum caligo discutiatur, postulem, illinc verò timorem tuum flagitem, ac feriam in malis Poenitentiam, qua durum hoc, & adamantinum pectus meum ad cõtritionem emolliatur? Quò magis autem id à te sperem, facit ea, quam naufragis à Baptismo obiecisti, secunda tabula, id est, Sacramentum Poenitentiae, in quo ex infinita tua bonitate, Sacerdotes nostri, soluunt ac ligant, retinent ac remittunt scelera eorũ, quos huic se veniae idoneos praestitisse, ex ipsorũ Confessione compererint. Huc ego totus nunc, pie Pater, contendo, peccatorum meorum pondere perquam fatigatus, vt ea omnia coram te deponam, Christiq; Filij tui Domini nostri sanguine purissimo perpurgatus, tuarum promissionũ fructu suauissimo reficiar.

101 *Caput VIII. De Modo*

Et nunc demùm incipiam vitæ meæ rationes accuratè subducere, eroq; mihi ipsi tùm accusator, tum testis acerrimus, nullumq; meorum scelerum eos celabo, qui mihi sunt Iudices à te in tua Ecclesia constituti, quibus singulatim sic arcanos animi mei motus retegam, vt singulis morbis remedium præfens adhibeam. Quòd si peccata post hanc meam quantamcunque diligentiam, quædam mihi non perspecta, vt eorum numerus planè mihi est infinitus, adhuc intus hæserint, postulo supplex, mi DEVS, vt à te hæc omnia benignè condonentur, omninoq; deleantur, intereà dum ego tibi hæc, quæ me magnopere premunt, cum lachrymis enumero.

Recenseantur hic peccata quæ magis angunt.

Quibus iam mihi videor à te veniam impetrasse, dum paulatim cordis mei gelu liquefcere, rigoremq; intus emolliri sentio. Ad hæc porro, te vidente, Pater, beatisq; omnibus illis, ac immortalibus animis intuentibus testor nunquam me, te duce, id commissurum, vt tuas denuò leges pessundem, me his ampliùs criminibus inuoluam, daturus certè operam omnem, vt omnes malè agendi occasiones amoliar. Et tam quoq; lubens eam pœnam mox subiturũ me profiteor, quæ mihi à meo Pastore indicetur, quam

quam omnem iniuriam iis remitto, qui aliqua me affecissent, à quibus rursus postulo veniam, si quâ illos imprudens aut certè volens læsifsem, meq; cuius ex æquo & bono satis daturum, quoad eius fieri poterit, recipio. Quæ ut à me omnia ritè perfici queant, tuam ego, clementissime Pater, opem, per Christi Iesu sanguinem imploro, tibi in vni- tate Spiritus sancti laudem omnem, atque honorem exopto. Amen.

CAPVT IX.

Continens modum exa-
minandi conscientiam, &
peccata Sacerdoti
confitendi.

NE quis cū Sectariis nostri temporis Cō-
fessionem, eò, quòd omnium & singu-
lorū peccatorum enumeratio impossibilis
sit, subterfugere, hacque inani persuasione
seipsum decipere possit: Ecce Dominus no-
ster Iesus Christus, quæ nunquam satis est
prædicanda bonitas ipsius, fidelibus suis, per
Baptismi Sacramentū sibi incorporatis, hoc
nomine etiā (vt de reliquis causis taceamus)
Decalogum tradidit & præscripsit, vt eum
habeant veluti speculum quoddam, quod
O 5 semper